

aquas multas. Vox dñi in virtute: vox
dñi in magnificētia. Vox dñi confringē
tis cedros: et confringet dñs cedros libani
Et cōminuet eas tanq̄ vitulū libani: et
dilectus quemadmodū filius vnicornii
Vox dñi intercedens flammā ignis: vox
dñi concutiens desertū: et cōmouebit do
min⁹ desertū cades. Vox dñi preparan
tis cernos et reuelabit cōdensa: et in tēplo
eius oēs dicēt gloriā. Dñs dilunū inha
bitare facit: et sedebit dñs rex in eternū.
Dñs virtutem p̄lo suo dabit: dñs bene
dicatōne dom⁹ dauid.

XXIX

Altabo te domine qm̄ suscepi
sti me: nec delectasti inimicos
meos sup me. Dñe de⁹ me⁹ cla
mani ad te: et sanasti me. Dñe eduxisti ab
inferno animā meā: saluasti me a descen
dentibus in lacū. Pallite dño sancti ei⁹:
et cōfitemini memorię sanctitatis ei⁹. Qm̄
ira in indignatione ei⁹: et vita in volun
tate ei⁹. Ad vesper⁹ demorabit⁹ ser⁹: et ad
matutinū leticia. Ego autē dixi in abun
dantia mea: nō mouebo in eternū. Dñe
in volūtate tua: p̄stitisti decori meo virtu
tem. Auertisti faciē tuam a me: et fact⁹ sū
cōturbatus. Ad te dñe clamabo: et ad te
um meū deprecator. Quę utilitas in san
guine meo: dum descendo in corruptio
nem: Quāqd̄ confitebit tibi puluis: aut
annunciabit virtutes tuas? Audiuit dñs
et misertus est mei: dñs factus est adiu
tor me⁹. Conuertisti planctū meū in gau
dium mihi: conuertisti saccam meam et cir
cūdedisti me leticia. Et cantet tibi gloria
mea et non compungar: dñe deus meus
in eternū confitebor tibi.

XXX

Ne te dñe sperari non confun
dar in eternū: in iusticia tua li
bera me. Inclina ad me aurem
tuā: accelera vt eruas me. Esto mihi in
deū p̄tectoꝝ et in domū refugij: vt saluū
me facias. Qm̄ fortitudo mea et refugij
meū es tu: et p̄pter nomen tuum deduces
me et enutries me. Educes me de laqueo

hōc quē abscondēt in: qm̄ tu es p̄tectoꝝ
meus. In manus tuas cōmendo sp̄m meū
redemisti me dñe deus veritatis. Odisti
obseruantes vanitates sup vacue. Ego
autē in dño speraui: exultabo et letabor in
mīa tua. Qm̄ respexisti hūilitatē meam:
saluasti de necessitatib⁹ aīaz meaz. Nec
cōclusisti me ī manib⁹ inimici mei: statui
sti in loco spaciofo pedes meos. Misere
re mei dñe qm̄ tribuloꝝ: conturbatus est
in ira oculus meus: aīa mea et venē meus
Qm̄ defecit in dolore vita mea: et anni
mei in gemitib⁹. Infirmata ē in paup̄ta
te virtus mea: et ossa mea conturbata sunt
Sup oēs inimicos meos fact⁹ sum op
probriū vicinis meis valde: et timor noq̄
meis. Qui videbant me foras fugerūt a
me: et obliuioni datus sum tanq̄ motu⁹
a corde. Factus sum tanq̄ vas perdituz
qm̄ audiui vitupationē multoꝝ cōmorā
tium in circūitu. In eo dum conuenirent
simul adūsum me: accipe aīaz meā consi
liati sunt. Ego autē in te speraui dñe: dixi
deus meus es tu: in manibus tuis fortes
meę. Eripe me de manu inimicoꝝ meoꝝ
et a p̄sequentib⁹ me. Illustra faciē tuaz
sup seruu tuū: saluum me fac in mīa tua:
dñe nō confundar qm̄ inuocaui te. Erub
escant impij et deducant in infernū: mu
ta fiant labia dolosa. Quę loquunt ad
uersus iustū iniquitates: et superbia et in
abulione. Magna multitudo dulcedinis
tuę dñe: quam abscondisti timentib⁹ te.
Defecisti eis q̄ sperant in te: et in conspectu
filioꝝ hoīuz. Abscondes eos in abscondi
to faciē tuę: a conturbatione hominum
Proteges eos in tabernaculo tuo a con
tradictione linguaz. Benedict⁹ dñs: qm̄
mirificauit mīam suā mihi ī ciuitate mu
nita. Ego autē dixi in excessu mentis meę:
piectus sum a faciē oculoꝝ tuoz. Ideo
exaudisti vocem orationis meę: dum cla
marē ad te. Diligite dñm omnes sancti
eius: qm̄ virtutes requirit domin⁹: et tri
buet abundanter facientibus superbiā.
Viriliter agite et confortet cor v̄m: oēs
qui speratis in dño.

Intellectus dauid